

Nr 170.

Godkänd av första kammaren den 24 maj 1922.

Godkänd av andra kammaren den 24 maj 1922.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts under sjunde huvudtiteln av statsverkspropositionen gjorda framställningar angående anslag till statskontoret och riksräkenskapsverket jämte en i ämnet väckt motion.

(Statsutskottets utlåtande nr 59.)

Till Konungen.

Uti den till riksdagen den 7 januari 1922 avlätna propositionen angående statsverkets tillstånd och behov för tiden 1 januari—30 juni 1923 (nr 1) har Eders Kungl. Maj:t under sjunde huvudtiteln (punkterna 8, 23 och 24) föreslagit riksdagen dels att upptaga det ordinarie förslagsanslaget till statskontoret, nu 334,000 kronor, med halva beloppet eller 167,000 kronor och det ordinarie förslagsanslaget till riksräkenskapsverket, nu 503,000 kronor, med likaledes halva beloppet eller 251,500 kronor, dels ock att till upprätthållande av riksräkenskapsverkets verksamhet å extra stat för sagda tid bevilja ett förslagsanslag, högst, 25,000 kronor.

I sammanhang med Eders Kungl. Maj:ts förevarande förslag har riksdagen till behandling förehaft en inom första kammaren väckt motion, nr 65, vari hemställts, att riksdagen vid beviljande av anslag till riksräkenskapsverket måtte för sin del besluta sådan ändring av gällande bestämmelser, att riksräkenskapsverkets räkenskaper skola granskas av statskontoret.

Över den sålunda väckta motionen har riksdagens vederbörande utskott i vederbörlig ordning låtit inhämta statskontorets yttrande och har sagda ämbetsverk i ett den 16 mars 1922 dagtecknat utlåtande anfört följande:

»Några särskilda bestämmelser, huru riksräkenskapsverkets räkenskaper skola granskas, lära icke finnas. Om några sådana ej utfärdas, torde emellertid granskningen komma att överlämnas till någon hos verket anställd tjänsteman, i likhet med vad som ägde rum på den tid då riksräkenskapsverket nu åliggande revisioner voro förlagda till kammarrätten.

En på berörda sätt anordnad granskning av allmänna räkenskaper måste emellertid av flera skäl vara mindre lämplig. I likhet med motionären anser därför statskontoret, att en förändring härutinnan bör vidtagas och att föreskrift bör meddelas om på vad sätt riksräkenskapsverkets räkenskaper skola granskas.

Statskontoret instämmer således i motionens syfte, men vill statskontoret, ehuru väl något hinder ur arbetssynpunkt för granskningens utförande inom ämbetsverket med nu tillgängliga arbetskrafter icke synes möta, dock ifrågasätta, huruvida den av motionären föreslagna anordningen kan anses innebära en lämplig lösning av denna fråga. I detta avseende får statskontoret framhålla, att en väsentlig del av statskontorets åligganden består i att mottaga och redovisa statsverkets inkomster och bestrida statsutgifterna i överensstämmelse med de av Kungl. Maj:t fastställda stater, allmänna författningar eller särskilda föreskrifter samt att häröver verkställa erforderlig bokföring. Då denna statskontorets verksamhet granskas inom riksräkenskapsverket, torde det få anses mindre lämpligt, att en granskning av detta verks räkenskaper verkställas av statskontoret.

Ett annat sätt för frågans lösning torde därför böra sökas. Statskontoret tillåter sig i sådant avseende erinra, att, under den tid, då riksräkenskapsverket nu åliggande granskning av allmänna räkenskaper tillkom kammarrättens revisionsavdelning, advokatfiskalen hos kammarrätten jämlikt § 22 av förnyade instruktionen för kammarrätten den 23 december 1908 (nr 159), bland annat, hade att, sedan granskningen av revisionsavdelningen av inkomna räkenskaper avslutats, företaga ytterligare sådan, om anledning därtill förefunnes. Det synes i betraktande härav kunna ifrågasättas, huruvida icke granskningen av riksräkenskapsverkets räkenskaper lämpligen kunde uppdragas åt advokatfiskalen i kammarrätten. En annan utväg synes vara, att granskningen anförtros åt finansdepartementets budgetbyrå.

Denna fråga torde emellertid vara av beskaffenhet att lämpligen böra av Kungl. Maj:t efter närmare utredning avgöras, och föreställer sig statskontoret, att det av motionären avsedda syftet lär vinna genom ett uttalande från riksdagens sida om önskvärdheten av att granskning av riksräkenskapsverkets räkenskaper verkställas av annan myndighet eller av person utom verket».

Eders Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen framlagda förslag om upptagande av ordinarie anslagen till statskontoret och riksräkenskapsverket för tiden 1 januari—30 juni 1923 med hälften av de belopp som anvisats för innevarande år hava icke givit riksdagen anledning till erinran och har riksdagen likaledes ansett sig böra till upprätthållande av riksräkenskapsverkets verksamhet för nämnda tid bevilja ett förslagsanslag å högst 25,000 kronor.

I ovanberörda motion nr 65 har, såsom nämnts, föreslagits, att riksdagen vid beviljande av anslag till riksräkenskapsverket måtte för sin del besluta sådan ändring av gällande bestämmelser, att riksräkenskapsverkets räkenskaper skola granskas av statskontoret.

Riksdagen anser, i likhet med motionären, det ur flera synpunkter otillfredsställande, att riksräkenskapsverkets räkenskaper granskas av en inom samma verk anställd tjänsteman. På av statskontoret anförda skäl synes det emellertid riksdagen böra ankomma på Eders Kungl. Maj:t att efter närmare prövning utse myndighet eller person utom riksräkenskapsverket att verkställa revisionen ifråga.

Riksdagen får alltså anmäla, att riksdagen för tiden 1 januari—30 juni 1923

dels upptagit det ordinarie förslagsanslaget till statskontoret, nu 334,000 kronor, med halva beloppet eller 167,000 kronor;

dels upptagit det ordinarie förslagsanslaget till riksräkenskapsverket, nu 503,000 kronor, med likaledes halva beloppet eller 251,500 kronor;

dels ock till upprätthållande av riksräkenskapsverkets verksamhet å extra stat beviljat ett förslagsanslag, högst, 25,000 kronor.

Härjämte får riksdagen anhålla, att Eders Kungl. Maj:t måtte efter närmare prövning utse myndighet eller person utom riksräkenskapsverket att verkställa revision av sagda verks räkenskaper.

Stockholm den 24 maj 1922.

Med undersåtlig vördnad.